

Стоилъ.

Гледате вий какъ съмь ся оловилъ съ тази работа; видѣхте до каквы некусны и удобны средства ми потрѣба да прибѣгна за да ся приема на негова служба; подь какавъ видъ на симпатія ужь и на едномыслие ся представлявамъ притворно за да му угодя, и какъ ся отнасямъ всякій день съ него за да придобия любовта му и довѣрието му. Мога да ся похваля чи въ това искусство азъ напредновамъ чудесно, а учася отъ опытъ сега чи най егодното средство да придобие нѣкой благоволеніето на хората е: да ся приструва предъ тѣхъ чи той одобрява прищевкитѣ имъ, сподѣля наклонноститѣ имъ, пригрѣща вачалата имъ, кади на пороцитѣ имъ, и хвали безусловно всичко, что вършатъ; не трѣба да ся страхува чловѣкъ да не бы при такива случан, да ся надмине мѣрката въ чловѣкоугодіето, нито пакъ да не бы да ся открие притворството му; когато предлежи за ласкателство, лѣжатся всякога и най хитритѣ; нѣма нанстина нищо ни толкозъ грубо ни толкозъ смѣшно, което да не поглѣщатъ хората, като ся оследи то съ нѣкой хвалбы. Истина е чи искренността страда пѣкаеъ отъ подобно поведеніе, но, когато нѣкой ся нуждае отъ хората, то трѣба безъ друго